

Evi Anna és la noia de Portbou

Trenta-dos anys després, els periodistes aconseguixen posar nom a la misteriosa noia trobada penjada a Portbou el 1990

És una estudiant italiana que va desaparèixer de Florència i la seva família la va buscar sempre

Evi Anna Rauter, de 19 anys, una estudiant de Lana (Bolzano, nord d'Itàlia) que va desaparèixer de Florència el 3 de setembre del 1990, és la misteriosa noia que va ser trobada penjada el matí del 4 de setembre del 1990, només un dia després, a Portbou. La noia de Portbou ha deixat de ser un no name ("sense nom") gràcies a la persistència periodística d'aquest diari, de la perícia de l'equip del programa Crims i de la difusió del cas a la televisió austríaca.

Una turista italiana, veïna de Lana, que era de vacances a Viena va identificar Evi Anna quan la va veure a la pantalla al programa Ungelöst ("no resolt") del canal privat ATV i després es va localitzar la seva germana, que ja ha ratificat que és ella davant del jutge de Figueres i de la Guàrdia Civil. "Aquest cop, el periodisme ha arribat on no ha arribat el sistema", remarca el forense Narcís Bardalet, l'home que va embalsamar el cos de la noia, que després els operaris del cementiri de Figueres van llençar a la fossa comuna.

Evi Anna Rauter vivia a Lana amb els seus pares, havia acabat un grau de formació professional de l'especialitat de comptabilitat, parlava quatre idiomes (italià, anglès, alemany i francès) i havia trobat feina en una empresa d'exportació. Havia de començar l'11 de setembre. L'estiu del 1990 havia fet un viatge a Irlanda amb dos amics i de tornada, abans de començar la feina, va anar a passar uns dies a Florència, on vivia la seva germana gran, que estudiava a la universitat. Va fer el trajecte de Lana a Florència (400 km) en tren i va arribar a casa de la germana el divendres 30 d'agost. Les dues germanes van passar el cap de setmana juntes, visitant la ciutat i sortint a fer una pizza als vespres, ritual ben italià. El dilluns dia 3 de setembre van esmorzar juntes a les vuit del matí a l'apartament de la germana, que va marxar a les nou per anar a la universitat. Evi Anna encara no s'havia vestit i li va dir que ja li deixaria una nota dient què faria durant el dia, quan ho tingués clar.

"He anat a Siena", va trobat escrit en un paper la germana quan va tornar. Era un dels llocs on li havia dit que li agradaria anar. Tot normal. Però al vespre Evi no va aparèixer. Es va preocupar. I encara més quan l'endemà al matí no va aparèixer. Va trucar als seus pares a Lana, però ells no en sabien res. Va contactar amb els amics (un noi i una noia) que hi havien fet el viatge a Irlanda i tampoc tenien notícies de la noia. I el dia 6 va anar a la comissaria de Florència a presentar la denúncia de desaparició. Va descriure la seva germana com una noia que feia 1,70 d'alçada, amb els cabells castanys clars, els ulls grisos blavosos, de constitució normal, pell clara i, després de repassar la roba que faltava a la maleta, va poder explicar que anava vestida amb una samarreta blau turquesa, uns pantalons texans amb cosset, una sandàlies negres de plàstic i rellotge digital de la marca Casio.

Exactament la indumentària que duia la noia que, el dimarts dia 4 a dos quarts de vuit del matí, una veïna de Portbou va veure penjada en un pi de la pujada del Mirador, a prop del cementiri de Portbou. El que no va trobar la Guàrdia Civil quan va fer l'aixecament va ser la carta d'identitat, el carnet del tren i les 60.000 lires que segons la seva germana duia Evi Anna. La noia de Portbou era un cadàver sense identificar. Comptant que aviat apareixeria una família per identificar-la, el forense Rogelio Lacaci, que a priori va determinar que la causa de la mort era un trencament cervical i que la noia no tenia cap lesió externa, el cas es va inscriure a les diligències

policials i judicials com un suïcidi. La Guàrdia Civil va preguntar en hostals i pensions de Portbou, però ningú coneixia la misteriosa noia penjada del pi. La Guàrdia Civil va passar les fotos, les dades morfològiques i les empremtes de la noia a la Interpol perquè comprovés si era reclamada a l'estranger. I va difondre les fotos als mitjans de comunicació per demanar ajuda ciutadana. El 8 de setembre del 1990, els diaris de Catalunya ja treien la imatge de la noia morta a Portbou, mentre al nord d'Itàlia els cartells amb la cara de la desapareguda Evi Anna eren als carrers de les ciutats i a les comissaries i als cotxes patrulla. El cas d'Evi Anna va aparèixer en diferents diaris durant setmanes mentre el cos de la noia de Portbou continuava al dipòsit de Figueres, sense que arribés cap dada de la Interpol ni de la ciutadania per posar-li nom. I el 30 de novembre, el jutjat de Figueres va ordenar que s'inscrivís la defunció al registre civil de Portbou i que s'inhumés el cos, que va ser embalsamat. I el 5 de desembre, el cos de la noia sense nom de Portbou va ser dipositat al nínxol número 134, al cinquè pis del departament primer del cementiri de Figueres, amb l'anotació que estava subjecte a les diligències 2475/90 del jutjat número 1 de Figueres. L'any 2001, la Guàrdia Civil, que estrenava el programa Fènix, va demanar autorització per exhumar el cos de la noia per agafar mostres d'ADN, una tècnica que no existia el 1990. Van obtenir l'autorització judicial, però els empleats del cementiri els van dir que com que havien transcorregut 10 anys, basant-se en la normativa municipal, el 22 de febrer del 2001 havien llençat el cos a la fossa comuna. Inaudit. Era un cos a disposició judicial. I no es va poder incloure l'ADN al banc de dades policial.

A Itàlia, la policia mai no va trobar cap rastre bo d'Evi Anna, i el 2011 la família va fer el tràmit legal de sol·licitud de defunció. Oficialment era morta però ells no en tenien constància.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2140737-evi-anna-es-la-noia-de-portbou.html>